

Παναγίας

Γράφει

ο

Διονύσης Μακρής

«Γέροντα θέλω να γνωρίσω τον Χριστό! Θα ήθελα μία προσωπική συνάντηση μαζί Του, μία συζήτηση που θα μου διαλευκάνει τα πολλαπλά ερωτήματα και τις απορίες που έχουν προκύψει στο διάβα της ζωής μου», είπα κάποτε αυθόρμητα σε έναν ταπεινό χαριτωμένο λευίτη ασκητή που γνώρισα πριν από οκτώ περίπου

χρόνια στ' αγιασμένα βουνά των Αγράφων.

-Σ' αρέσει ο ελληνικός καφές η το τσάι; απάντησε εκείνος!

- Προτιμώ το καφεδάκι, είπα πιστεύοντας πως ο γέροντας θα ήταν πρόθυμος να ξεκινήσει μία συζήτηση μαζί μου σχετική με το θέμα που άνοιξα, πίνοντας το καθιερωμένο ελληνικό καφεδάκι...

- Ε, τότε, προσκάλεσε τον βασιλιά των ουρανών, τον Σωτήρα Χριστό να πιείτε έναν καφέ μαζί και να σου απαντήσει σ' αυτά που σ' απασχολούν! είπε χαμογελώντας ο γέροντας.

Αρχικά πίστεψα πως αστειεύεται και δεν μιλάει σοβαρά. Άλλωστε πως είναι δυνατόν να προσκαλέσεις τον Χριστό για να πιεί καφέ μαζί σου. Ο γέροντας όμως κατάλαβε τις σκέψεις μου κι αφού με κοίταξε με το σπινθηροβόλο βλέμμα του μέσα στα μάτια είπε:

- Δεν αστειεύομαι. Στείλε την πρόσκληση στον βασιλιά και Εκείνος θα ανταποκριθεί.

Από τις επαφές που είχα με τον γέροντα Ιάκωβο Τσαλίκη, τον γέροντα Παΐσιο αλλά και τον γέροντα Αμβρόσιο είχα αποκομίσει την εμπειρία ότι λένε μερικές φορές παράξενα πράγματα, τα οποία ερμηνεύονταν εν καιρώ... Γι' αυτό έγνεψα καταφατικά το κεφάλι, δηλαδή συγκατάνευσα πως θα το πράξω ...

Πέρασε αρκετός χρόνος για να συνειδητοποιήσω αυτό που ήθελε να μου διδάξει ο ταπεινός γέροντας ασκητής. Μιλούσε τότε για την απλότητα προσέγγισης του Θεού. Μου εξηγούσε με απλά λόγια της καθημερινότητας το παιδικό -φιλικό αντάμωμα του πιστού με τον Χριστό, το μυστήριο του λόγου με τον Θεό Λόγο!

Αν λοιπόν σήμερα έπειτα από οκτώ χρόνια με ρωτούσατε καλοί μου χριστιανοί αν ήπια τελικά καφέ με τον Χριστό ευθέως και σταράτα θα σας απαντούσα «Ναι ήπια και πίνω συχνά, σχεδόν καθημερινά μαζί Του καφέ για να αφουγκράζομαι τον Λόγο μέσα από τα λόγια Του»!

Γιατί καθημερινά, σε κάθε κλάσμα του δευτερολέπτου, επιδιώκω να μιλώ μαζί Του, να αφουγκράζουμε ως παιδί τις συμβουλές του, να του εκφράζω τα παράπονά μου, να του εμπιστεύουμε τα μυστικά μου και τις επιθυμίες μου, να τον ικετεύω να με μάθει ως Δάσκαλος τον τρόπο να αγαπώ τον κόσμο, όπως Εκείνος τον αγαπά, να τον καθιστώ κοινωνό σε χαρές και λύπες, να συζητώ καθετί που μ' απασχολεί, να...να...

Κι Εκείνος πάντοτε ανταποκρίνεται και δίδει απαντήσεις, λύσεις, χαρές και πολλές -πολλές ευλογίες... Πριν από λίγες ημέρες τηλεφώνησα στον παπούλη.

- Παπούλη θυμάσαι που με παρότρυνες πριν από χρόνια να πιώ καφεδάκι με τον Χριστό; Ε! λοιπόν ακολούθησα τη συμβουλή σου και το έπραξα...

- Ήταν γλυκός η πικρός ο καφές; είπε τότε εκείνος χαμογελώντας με ικανοποίηση!

- Γλυκός παππούλη μου γλυκός. Μάλιστα θα σου εκμυστηρευτώ κάτι φοβερό. Τόσο καιρό που προτιμώ να πίνω το καφεδάκι μου με τον Χριστό φαίνεται πως έχει αναπτυχθεί ένα στενό δέσιμο μία πολύ δυνατή φιλία, μία σχέση απόλυτης εμπιστοσύνης. Μάλιστα είναι τόσο δυνατό αυτό το δέσιμο που Εκείνος πριν ακόμη

εκφράσω κάποια επιθυμία τρέχει στην κυριολεξία να την υλοποιήσει. Τώρα κατανοώ γιατί ο Άγιος Σεραφείμ ο Σάρωφ έλεγε σε κάθε συνάντηση με άνθρωπο «Χριστός Ανέστη χαρά μου»! Το έλεγε γιατί ζούσε μέσα στην χαρά και ευτυχία του αναστάστος Χριστού, βίωνε αυτή τη φιλία και προσπαθούσε να τη μεταδώσει. Σ' αυτή την εξάισια σχέση κρύβεται το μυστικό της ευτυχίας και στη ζωή αυτή και στην αιώνια.

- Βλέπω πως το καφεδάκι σε βοήθησε αρκετά...

- Θέλω να σας πω γέροντα και για τα δώρα της Παναγίας μας.

- Μη μου πεις ότι ήπιες και με την Αγία Θεοτόκο καφεδάκι;

- Και με την γλυκειά Παναγία μας γέροντα αλλά και με τους αγίους μας! Θα θυμόσαστε πέρυσι τέτοιο καιρό στο πανηγύρι της Αγίας Τριάδος που μου ανακοινώσατε για πρώτη φορά πως η αρχόντισσα των Αγράφων, η Παναγία μας και ο Άγιος Αναστάσιος ο Γόρδιος μου επιφύλασσαν ένα μεγάλο πολύτιμο δώρο; Μου είπατε ότι θα εκπλήρωναν μετά 22 χρόνια το ποθούμενο. Θυμόμαστε την χαρά που πήρα απ' αυτή την χαρμόσυνη ουράνια αναγγελία;. Γνωρίζατε πως επί σειρά ετών προσευχόμουν να μ' αξιώσει ο Θεός να μεγαλώσω χριστιανικά ένα παιδάκι.

Δεν σας κρύβω πως έπειτα απ' αυτό με την πρώτη ευκαιρία έτρεξα στο Άγιο Όρος για να Την ευχαριστήσω. Σ' όλο το δεκαήμερο προσκύνημά μου ένιωθα την Βασιλομήτορα να με κρατάει από το χέρι σαν μικρό παιδί. Με λεπτομέρεια τακτοποιούσε όλα όσα ήταν απαραίτητα για το προσκύνημα. Πήγα και στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου να προσκυνήσω την Τιμία Ζώνη Της. Εκεί ο καλοσυνάτος και ταπεινός ηγούμενος που έδωσε τη ζώνη της Παναγίας μας που είθισται να φορούν οι γυναίκες προκειμένου να κυοφορήσουν. Στο Περιβόλι Της, το Άγιο Όρος κατάλαβα και συνειδητοποίησα τότε το λόγο που οι μοναχοί μας υπηρετούν την Πλατυτέρα ημέρα και νύχτα.

Όταν επέστρεψα στην Αθήνα εξήγησα στη γυναίκα μου με κάθε λεπτομέρεια τι είχε συμβεί. Με χαρά δέχθηκε την ευλογία της Παναγίας και φόρεσε τη Τιμία Ζώνη. Αυτό ήταν!

Σήμερα καλέ μου γέροντα πήρα να σου ανακοινώσω πως πλέον έχω όχι μία αλλά δύο χαρές. Κρατώ εδώ και λίγες ημέρες στα χέρια μου όχι ένα αλλά δύο νεογέννητα κοριτσάκια που μας χάρισε η ουράνια Μανούλα μας, η Παναγία μας!

-Είδες τι ευλογίες έρχονται από ένα απλό καφεδάκι! Ας είναι δοξασμένο το όνομα του τριαδικού και μόνο αληθινού Θεού.

Δάκρυα χαράς κυλούσαν στα μάτια μου. Έμεινα λίγο σιωπηλός. Ο ταπεινός γέροντας έκλαιγε από χαρά μαζί μου. Στη συνέχεια και αφού ρώτησε αν όλα πήγαν καλά είπε.

-Ο φίλος σου ο Αλέξανδρος (έπασχε από καρκίνο) πως πάει;

-Αναπαύτηκε γέροντα την Κυριακή δύο ώρες μετά τη Θεία Λειτουργία. Χάρη στην απρόσμενη παρέμβαση του γιατρού, του Κωνσταντίνου από τον Άλιμο ετοιμάσθηκε καλά. Εξομολογιόταν δύο ολάκερες ημέρες στον π. Σιλουανό! Έβγαλε όλα τα αγκάθια, ακόμη και τα πιο μικρά, όπως έλεγε. Κοινώνησε, ζήτησε συγχώρεση απ'

όλους. Έφυγε χαμογελαστός, ήσυχος και γαλήνιος, να μεταβεί σ' Αυτόν που αγαπούσε σ'όλη τη ζωή του, τον Χριστό!

- Τρεις χαρές έχεις τότε και όχι δύο! Οι δύο πρώτες αφορούν τα νήπια που σας εμπιστεύθηκε ο Θεός για να τα κάνετε καλές χριστιανές, να τις μεταδώσετε το φόβο Θεού. Η τρίτη χαρά είναι η κοίμηση του Αλέξανδρου και η εκπλήρωση του στόχου του να ζει αιωνίως με τον Χριστό.

-Το ξέρω γέροντα! Γι' αυτό ντύθηκα στα λευκά και πήγα στην κηδεία. Γιόρταζα την επιτυχία του Αλέξανδρου, που κέρδισε επάξια το στεφάνι του καλού αθλητή και ζει τώρα στην αιωνιότητα. Προσεύχομαι να μας αξιώσει ο Χριστός και να δώσει και σ'εμάς το εισητήριο...

-Θα το πάρεις, αρκεί να μην λησμονείς να πίνεις το καθημερινό καφεδάκι (προσευχή) μαζί Του. Χριστός Ανέστη!

Αληθώς Ανέστη παπούλη, Αληθώς Ανέστη!

Πηγή:orthodoxia.gr

Συντάκτης: ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

Πηγή: ΣΤΥΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΜΑΪΟΣ 2013